

"לעורך ליבני"

מאמר שבועי לבני ישיבות ואברכים
 "גיוס בני הישיבות"
 "מצרים"

מהדורה מיוחדת גליונות מס' 17/18

אני רוצה שתבין!

אתה לא מבין! אתה מפספס פה משהו! הוא בעולם אחר. הוא שקוע! הוא מכור! הוא שיכור! הוא לא איתנו בכלל! כמו שיכור שרוצה עוד כוס ועוד כוס, תעזוב אותו, תן לו להנות, הוא מתגשם לקחת הלוך חזור במסדרון בית המדרש ולשגן לעצמו את המסקנות החדשות שיצאו לו היום! כולו ערגה לעוד שורה ב'אהלי טהרות'! הוא מרגיש כמו עיתונאי שקיבל חשיפה מהחדרים הסגורים מהבית הלבן, 'חבוקה ודבוקה בך' כמו נאמר עליו, הוא רק לא שם לב שעוד שניה מעריב, הוא פשוט לא איתנו, הוא לא מבין מה הנאה יש לעזוב את הדבקות בתורה המתוקה! {בהמשך הגליון נסביר שאין טוב אבסולוטי בעולם, אבל זה לא כולל את התורה! אתה יודע למה? כי התורה וקוב"ה חד הוא! והדבר היחיד שהוא רק טוב, זה השם! ולכן שמו הוא 'טוב', כי אין עוד משהו בעולם שהוא רק טוב. לכן משה רבינו מוסר התורה שמו "טוביה" {האברך הזה, אם תבוא תגיד לו שמצאת נימוקי יוסף בסוגיא שהוא לא הכיר, לא יהיה מאושר ממנו! מי שחי בכזה עולם, אין לו תחילת סדר א'! אין לו גם סוף סדר א'! כי הסדר של אתמול עוד לא נגמר! זה שהוא הלך לישון בנתיים, זה לא עצר לו את הסדר בכי הוא זה, הרי גם בשינה היה לו המפיל, היה לו קריי"ש, וגם היה לו צער על זה שהוא לא הבין את ר"ש שאומר "דבר הגורם לממון כממון"! הוא לא הבין מה בין בישול לצליה, בני"ט בר נ"ט אם בכלל יש הבדל. אם תגיד לו ששמעת על 'מיצובישי אוטלנדר' במחיר פח, הוא יגיד לך מה יש לי לעשות עם הפח הזה? פח עם ארבע גלגלים... תקשיב טוב, אתה לא מבין מה אתה מפספס כאן! אתה מפספס את החיים שלך! אתה מפספס את החיים של הילדים שלך! אתה מפספס את החיים של אשתך! אתה פשוט פראייר! אתה יודע מה זה שיש לך בשביל מה לקום? יש לך בשביל מה ללכת לישון בזמן! יש לך בשביל מה לחיות!

זו האמת! אתה מוזמן להכנס להתמכרות הזו, אם הכרת אנשים גדולים, הכרת בטח את ההתמכרות הזו מקרוב, אגב זו התמכרות שאין עליה אזהרה ממשרד הבריאות! ולא ממשרד הרווחה. אבל זה התמכרות לכל דבר {אולי לוקח קצת יותר זמן להתמכר לזה משאר התמכרויות אבל זה התמכרות}

נו אבל עדיין לא ענית לי למה אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה?

מצרים!

אני רוצה לגלות לך סוד.

אין אדם בלי גדר!

כל השאלה מי שם אותה!

דע לך שאם אתה לא תשים לך גדר, האויב ישים לך מיצר!

כל הספרים הקדושים מדברים על כך שמצרים, זה מלשון מיצר. שמה יש את כל סוגי העבירות והתאוות וכו' ולמרות הכל זה מיצר! ההבדל בין גבול למיצר, גבול אני שם לעצמי! מיצר האויב שם לי!

בסדר שהאויב ישים מה איכפת לי מי שם? העיקר שיש גדר!

לא נכון! אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה!

באמת אתה מזכיר לי שהרבה זמן לא הבנתי את המאמר חז"ל הזה! מה הפשט בזה? הרי לעומד מן הצד זה ממש לא מובן, איך הנעבך הזה שלא אוכל בשום מקום כי אסור, והוא לא מסתכל בכל מקום כי אסור, והוא לא מנעי"ס עם חברים מסויימים כי חזקה עליהם שהוא מדברים לשון הרע! איך? איך יכול להיות שהוא נקרא בן חורין? הרי הוא לא יכול להישאר במיטה אחרי השעה שמונה וחצי כי הוא חייב להספיק קריי"ש! ועוד עם ברכותיה, ועוד עם תפילין... האיש הזה... הוא נקרא בן חורין?? הרי בדרך כלל זה החברה 'האברכים העניים' שמתניידים עם אוטובוס, ואפילו השיעורי תורה שהם שומעים באוטובוס, הם לא באיכות כי אין להם אוזניות של אפל, יש להם אוזניות שעובדות רק בצד אחד, הצד השני מקולקל, הם בני חורין? כנראה זה לא כפשוטו...

האברך הזה... ה'מסכן הזה'... שאפילו שטעלה אין לו, אוטו אין לו, ואם יש לו אוטו, מן הסתם משהו 'טרענטה' שפשוט בושה לנסוע עליו, האברך שמכתת רגליו במשנת יוסף, האברך שביתו לא שופץ מזה עידן ועידנים, קורות ביתו צבועות בשלל צבעי הפנדה של עולליו הרכים, האברך הזה שחליפתו דהויה, שכובעו טרם הוחלף, הוא, ורק הוא נקרא בן חורין, הוא שיש לו בכל עולמו דפדפות ופנקסים על מה שהתחדש לו בעולמו! האמנם???

אין מישהו כופר! יש מי שמאמין בדברים אמיתיים, ויש מי שמאמין בשטויות.

זה מצרים! זה הגלות! שאתה מוגבל אתה עבד לאמונה המעוותת ולתאוה, בן חורין זה מי שלא עבד לתאוה ולא עבד לאמונה השקרית.

וכן במישור הגשמי, אדם שמתחיל לשמור את העיניים אחרי תקופה הוא פתאום יתחיל לשים לב איזה עולם יפה יש כאן, עצים ירוקים עם ענפים ששולחים את זרועותיהם לכל עבר... פתאום הוא יהנה מזה שהגדרות של הרחוב שלו צבועות בצבע אדום ירוק, והעציצים שפזורים בשדרה עושים לו טוב. פשוט הוא התחיל לחיות! הוא התחיל להיות בן חורין, הוא כבר לא עבד של התאוות.

שנוכה כולנו לצאת ממצרים ושנוכה להיות בני חורין אמיתיים

בשונה מהנצרות והאיסלם שאומרים לך לכפות את התאוות שלך, היהדות אומרת לך לווסת את התאוות!

רבו התלונות על כך ששבוע שעבר עניין ההכנעה לא היה ברור. חשוב לי להבהיר משבוע שעבר! אדם שלא נכנע למציאות הוא יפול במציאות!

נדגיש שוב כניעה למציאות, היא ההפך מכניעה ליצר הרע!

אם אני יודע שיש לי יצר הרע! אני יודע להיזהר! אבל אם אני לא יודע שיש לי יצר הרע, ממה בדיוק אני יזהר? ממשוה שלא קיים בכלל?

ואהבת את השם אלוהים בשני יצריך! איך עובדים את השם עם היצר הרע? כלל נקוט בידים שלך! כל דבר שקיים בעולם הוא שילוב של טוב ורע! אין משהו טוב אבסולוטי בעולם שלנו! אין גם משהו רע אבסולוטי! אקדת, הוא טוב או רע? אוכל, זה דבר טוב או רע? התשובה לכל זה, גם טוב וגם רע! יתרה מזו אפילו אנטישמיות. יש בה רוע שכל אחד מבין, ויש בה טוב ששומר על יהודים מהתבללות, וכן הישביעי באוקטובר שמובן מה היה רע בו, אבל הוא גם גרם להרבה חיזוק רוחני וגשמי בעם ישראל! בקיצור, אם החלטנו שבכל דבר טוב יש רע, וכן להיפך, אי"כ לא כזה מסובך למצוא איך לעבוד את השם ביצר הרע, ואם אני בעל קנאה, אני יווסת את זה לקנאת סופרים! וכו' וגם לגבי מה שכתבתי שאי אפשר להשתנות! זה נכון חלקית, בהזמנות נרחיב על מה כן אפשר להשתנות! אבל אל תשכח את הגמרא שמי שנולד במזל מאדים שיהיה שוחט או מוהל! למה? הרי אפשר להשתנות ולהיות מזל שבתאי! אז זהו כנראה שאם נולדת עם תכונות אתה צריך לווסת אותם ולא להרוג אותם, כי זה הריגת האישיות! ייש"כ לכל המעירים, זה עוזר לי להשתפר!

חלק ב'

גיוס בני הישיבות! שאלה בלי תשובה!

יש הרבה מה להרחיב בסוגיא הזו, למשועממים! בחור ישיבה, אמור לעסוק בתורת חיינו, ולא בפוליטיקה ושטויות. אם תעסוק בזה יותר מידי אתה תצא עסקן, או עוזר של עוזר של חבר כנסת! לא שאני מזלזל חלילה, אבל אני גם לא מזלזל בך! לא נולדת לכאלו דברים! מכיון שהנושא הזה נורא מציק, ונורא

גם האדם שהגשים את כל תאוותיו וכל התאוות המצויות רק בבירת התאוות מצרים, הוא במיצר! הוא לא במיצר אחד הוא בשתי מצרים, הוא ב"מצרים"!

למה זה מגביל? למה מי שעובר עבירות הוא מוגבל? למה הוא במיצר? פשוט מאוד, התאוות הם סך הכל יוצרים רף חדש של הנאות שכל עוד לא סופקו לך אתה מסכן! בהיותי נער צעיר הייתי הולך לחנות מאפים וקונה בורקס ורוגלך, וכשהייתי אוכל אותם לא היה מאושר ממני בכל תבל! היום אם אני יקנה בורקס ורוגלך, אני לא יוכל לשחזר את האושר שהיה לי על הבורקסים של אותם ימים? מה קרה? הבורקסים של היום זה לא הבורקסים של פעם? לא ממש לא! פשוט מאוד עליתי ברף האוכל! פגשתי מאז מאכלים יותר מוצלחים מבורקס ורוגלך! אני מתגעגע לבורקס של אז כי איננו, אני מתגעגע לריח של הרוגלך שהיה אז, כי הוא כבר לא נמצא ברוגלך של 2026 {מדעים לראות שבעצם העולם המודרני הולך אחורה, ולא בדיוק קדימה}

איך יכול להיות שמצרים זה מגביל? הרי יש שמה את כל העבירות את כל התאוות כידוע, אז למה זה נקרא מוגבל? מיצר? וכי מי שעושה מה שבא לו אפשר להגיד שהוא במיצר? לכאורה ההפך? מי שאסור לו כלום הוא במיצר מי שמותר לו הכל הוא החופשי? למה אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה?

התשובה: בעולם הבא הצדיקים יהיה להם טוב, ולרשעים רע.

ומה בעולם הזה?

הרי מצרים היא כאן בעולם הזה! כאן במזרח התיכון פה קרוב, למה מיצר? כל התענוגות מחכות למדרימים מצרימה, ואתה אומר לי מיצר?

שחרור החטופים!

היטיב להגדיר את זה הרב בעל האז נדברו, בסיפור, בהכנות לבואם של השבים מהשבי, ישבו כל הפסיכולוגים הכי גדולים והתחבטו בשאלה איך עדיף לקבל את החטופים? האם בריקודים? או שמא באוכל? או אולי בחיבוקים? מסקנתם פה אחד היתה, לקדם אותם בשאלות כגון, האם אתה רוצה קולה או מיץ תפוזים, כיון שעד עכשיו הם היו נשלטים שנתיים על ידי שוביהם ימ"ש, וכעת הוא מחליט על עצמו.

בעצם טמון פה שבו חורין זה מי שמחליט! מי שגר במצרים לא מחליט, אלא התאוה הדחף מחליט בשבילו... והוא עצמו? במיצר סגור ונשלט. הוא אחרי זה מתחרט על מה שעשה! אבל מה לעשות, היה בא לו!

אידיאולוגיה כדלק לנשמה!

אין כזה דבר בעולם אדם נטול אידיאולוגיה! אדם בטבעו חייב להיות עבד של משהו, אנחנו רואים שהיהודים הרחוקים ממצוות מדברים הרבה על דמוקרטיה, ועל צער בעלי חיים, ועל כך שיש ילדים רעבים בעזה, וכמה העזתים סובלים וצריך לעזור להם, וכו' ואתה שואל את עצמך, מה עובר עליהם??!

ככה זה. אדם צריך לחיות על ערך מסויים, על אמונה על אידיאולוגיה. כל אדם הוא עבד! אתה בוחר האם להיות עבד לכסף, או עבד לכבוד, או לתאוות, או להיות עבד לאדון עולם!

כואב, אכתוב קצת דברים רק בשביל שהדברים יתיישבו על הלב! אבל מי שלא מציק לו השאלה הזו שיזרוק את העלון לגניזה וכמה שיותר מהר!

השבוע העלתי 'טרעמפ' יהודי בן שישים שיעדיין אינו דתי, מצוי שמה שקורה ששתי אנשים שנפגשים, הם מפטפטים! הוא שאל אותי במה אתה עוסק? אברך, אמרתי לו.

מה? הוא פתח עיניו בתמהון? 'האתה' הוא זה שנמצא עכשיו במרכז העניינים? אתה הוא זה שמדברים עליך כל יום, כל היום? זה אתה? זה גם אני, ענית לי. ולמה באמת שלא תעשו צבא?

אמרתי לו, הויכוח הזה לא יביא לשום מקום

יש פה שאלה שנשאלת בחלל המדינה כבר שבעים שנה, והיא לא יורדת מהשולחן? למה? מה הפשט בזה?

הרי יש לנו כל כך הרבה תשובות לשאלה הזו, כל כך הרבה 'דוברים', כל כך הרבה 'מרצים', כל כך הרבה אנשי תקשורת שידברו אותנו.

משום מה מרגיש שלא הצלחנו ליישב את לב השואלים! אז נכון יש שואלים שהם קנטרנים, שונאי דת וכדומה, לאלה לא צריך לענות, {אפילו לא צריך לענות להם שאנחנו משתמטים והם סרבנים} אבל יש יהודים חמים ליהדות שרוצים תשובות ולא מרגישים שקיבלו.

פעם שמעתי מאחד מראשי ערכים שיש להם תשובות לכל השאלות חוץ מהשאלה הזו.

אני רוצה שתבין יש תשובה לשאלה הזו, אבל לא ציטוטים של חז"ל! תקשיב טוב לצליל השאלה שלהם! הם לא שואלים שאלה שכלית, אם השאלה היתה שכלית ציטוט מחז"ל היה במקום, והוא גם היה מניח את הדעת והסיפור היה נגמר, כי הם מאמינים בחז"ל! השאלה היא כלל לא שכלית! אדם שאומר לך למה אמא מתל אביב לא נרדמת בלילה כי הילד החירני"ק שלה בעזה, זה לא שאלה שכלית! זה שאלה רגשית {כי בשכל עונים לו שאמא של חייל 8200מ יושנת טוב טוב בלילה}

לפני חמישים וחמש שנים היה יהודי בארץ ניצול שואה שעזב את הדת ל"ע וכל מי שניסה לשכנע אותו, לחזור לא הצליח היו לו הרבה שאלות על השואה. יום אחד משהו המליץ ללכת לרביה מצאנז וצ"ל ולשאול אותו את השאלות. הוא הגיע! נכנס לרביה! ושאל! הסתכל עליו הרביה בחיוך ואמר לו אתה צודק! גם אני שואל למה השם השאיר רק אותי ואת כל אחי וילדי השאיר שמה... ושניהם געו בבכי.

ביציאה מבית הרבי הוא אמר הוא היחיד שענה לי! מה הפשט? פשוט מאוד! על שאלה רגשית לא עונים בשכל! עונים ברגש! אם אין לך מה לענות ברגש אז תשתוק! אל תדבר!

נחזור ל'טרעמפ'. אתה מבין? אמרתי לו, לויכוח בנינו אין סיכוי כי הוא כל הזמן מזוגג בין ויכוח שכלי טהור לבין ויכוח רגשי

טוב, הבנתי עכשיו מה אני עונה לעצמי? למה אנחנו לא הולכים לצבא? משהו אמר לי בגלל שהרבנים אמרו!

בפרשת ויצא, השם אומר ליעקב אבינו לברוח מבית לבן, והוא בתגובה הולך לכל נשותיו ומסביר להם במשך תשעה פסוקים כמה הוא סובל מ'השווער' וכמה חשוב לברוח מהבית הזה!

שואל אחד מגדולי הדור הקודם, מה הפשט בזה? לכאורה היה צריך לבוא לכל נשותיו, לדפוק על השולחן ולומר, כולם להכין רב קו עוד שעה בורחים מכאן בצווי אלוקים! אלא רואים מכאן, שצריך להסביר בנחת ובשלווה ולא להיות קשוח! אבל אני חייב להגיד לך מה אמרתי לאותו טרעמפיסט חילוני {כן יש כזה דבר} אתה יודע מה אמרתי לו? אמרתי לו, תדע לך, צה"ל לא באמת ינצח את הערבים! למה אתה מדבר ככה? שאל. כי אתם לא באמת תנצחו את החמאס והחיזבאללה, אין סיכוי! עם כל הכבוד לצבא המהולל ויש כבוד, המלחמה אבודה מראש תרשום לעצמך, החמאס ויורשי סינואר ימ"ש ינצחו! למה אתה חושב ככה?

תראה אמרתי לו! אתם יכולים לקחת לחמאס את הנשק! אתם יכולים לקחת לו את משרד הפנים אתם יכולים לקחת לו את שיפא! אתם יכולים להשמיד את המנהרות! אתם אפילו יכולים להרוג את כל המחבלים הסדירים של האירגון! אתם יכולים להפציץ את כל מסגדיו, מפקדותיו, ואת מערך טיליו, ומכל רכבי הטויטה הלבנות שלו אתם יכולים לעשות גוש ברזל אחד גדול! אבל! אבל את הרוח שלו לא תוכלו לקחת ממנו! הוא ישאר מאמין בג'יהאד, הוא ישאר מאמין בזכות השיבה, והילדים שלו ימשיכו את דרכו ויקימו מנהרות חדשות, והבני דודים שלהם יעשו את אותו דבר בלבנון, אחרי שתהפוך את כל ביירות לאבק! לצה"ל יש נשק, והוא יכול להלחם עם נשקו החזק, בנשק החלש של עזה! אבל לצבא אין רוח שתוכל להלחם עם הרוח של הישמעלים הללו, כי רוח לא מנצחים עם פגז! רוח מנצחים עם רוח!

בואו נרגיש את גודל האחריות הענקית הרובצת עלינו! תלמידי הישיבות בארץ הקודש! אנחנו סובלים עכשיו בארץ הכי קדושה בעולם מרדיפות והשמצות! אבל תחשוב דבר אחד! אתה מחזיק את הנשק הכי חשוב לעם היהודי! את מחזיק את הרוח! רוח בת אלפי שנים, רוח ששמורה מהר סיני, עד אליך, לומד התורה הצעיר! רוח ששמורה מרחל אמנו עד שרה שנירר, רוח של הקשר הנצחי של עם ישראל לאלוקיו.

ותמיד תזכור, חילוני ששואל אותך למה אתה לא מתגייס, {גם אם הוא לא שונא דת ששואל כדי לקנטר} הוא שואל אותך שאלה רגשית! ולכן משפט כמו "תורה מגנא ומצלא" פחות שייך כאן, הייתי אומר ששייך כאן חיבוק, אבל במצב של היום אנחנו לא יכולים לאפשר לעצמנו, כי התורה מושפלת על ידם לא משנה אם זה אונס או רצון, תכלס חיבוק פחות מתאים וכמובן שהכל לפי העניין והזמן והמקרה.

רגש ושכל

צועד לו יענקי בשער שכם בדרך לכותל, הוא רואה שמה חיילים שניצבים להם דרוכים בפינות הסימטאות העתיקות, חיילים חבושי קסדה נוצצת, חגורה! שכפץ! מחזיקים בידם רובה מתכתי ענק עם כוונת, כולו אומר עוצמה!!! כולו אומר כוח!!! כולו אומר כבוד!!! יענקלה ניגש אליו בהתרגשות ושואל אותו ביראת כבוד, סלח לי, כבוד החייל, פעם ירית ברובה הזה? לא משנה מה הוא ענה, עצם זה שהוא התייחס ליענקי זה כבר "מיירדיק"!!! הוא ענה לו!!! אם יש ליענקי אומץ הוא אף ישאל אותו, כבוד החייל ירום הודו, אפשר רק לראות את מחסנית? או אולי רק להרגיש את הרובה החשוב והנכבד? יענקלה ממשיך בדרכו לכותל, הוא ניגש הישר לכותל העתיק עם ספר התהילים

ושופך את צקון ליבו לפני קונו, ממש כבן המתחטא לפני אביו! בסיום הוא חוזר הביתה הוא עובר שוב ליד אותו חייל, שבנתיים הספיק לממור עוד סיגריה, לפתע יענקי תופס את עצמו! מה? אני מתרגש מהחייל! הרי אני תלמיד ישיבה! הוא צריך להתרגש ממני! איך קרה ששקשקתי כשזכיתי לשוחח עימו דקה וחצי? מה אני לא מעריך את עצמי?

אם אתה מתחבר לתיאור הזה, דבר ראשון זה אומר שאתה אמיתי וכנה עם עצמך! רובנו מתרחקים מ"אש" פיזית יותר מלשון הרע שזה אש רוחנית! ומאותה סיבה אנחנו 'מרגישים' את הרובה הפיזי יותר מהרובה הרוחני.

בלב פנימה אני יודע את האמת! בשכל אני מבין שאני יותר מהחייל עם ה'שחפץ' ויאם 16' שבידו, אבל בחוויה, ברגש אני מה לעשות מתרגש שאני רואה טיל כיפת ברזל שורק בשמים יותר מצעקה בלימוד תוספות עם החברותא, בחוויה אני מרגיש עויבר באטל. אני מרגיש זבוב, אבל לא כזבוב שנמצא על הקיר בחדר הקבינט...

דיברנו בעבר על הילד ועל המבוגר! בכל אחד מאיתנו יש בתוכו ילד, ומבוגר שחיים בצוותא!

בתוכנו יש ילד שמתלהב שהוא רואה עוצמה גשמית, בתוכנו יש ילד שאומר וואוו איזה מבצע ביפרים מדהים! אין לזה אח ורע בכל העולם! איזה מנהיג בסדר גודל הוא זה! מצד שני יש בתוכנו מבוגר שידע את האמת! יודע בדיוק מה מחזיק את ארץ ישראל! ואת כל העולם!

יש לנו שתי אפשרויות! אפשרות אחת לזלזל בילד הזה! לומר לו, שטויות! כל הביפרים האלו, וכל המוסד הזה, וכל הכיפות ברזל, הכל לקאשים וקשקושים וכוחי ועוצם ידי!

ילד ששומע את זה, ישר אומר לעצמו, המבוגר לא מבין אותי! אבא לא איתי!

אפשרות שניה היא להקשיב לילד הזה, לתת מקום ומרחב לרגשות שלו, זה נכון בכל דבר! ילד שמתלהב מטויטה רהב 4 ואבא מזלזל בהתלהבות הזו! מה אתה רוצה מהילד שלך?? הוא סך הכל קורא את המחשבות שלך, הוא יודע שאתה חולם על הרכב הזה בלילות! אבל גם אם אתה לא חולם ע"ז! חסימת הרצון של הילד תגרום לו לחיות בלי רצון! בלי חיות! הוא יהיה בכולל! אבל הוא יסחוב שמה! הוא לא יחיה שמה! הוא לא יזכור את הלימוד, או כי הוא ילמד קרעים בין קרע לקרע הוא ישתה קפה ויקרא את העיתון ישר והפוך, או את העלון. או כי הוא לא ילמד מתוך רצון.

הילד שלך מתלהב מחייל? מטויטה? מרכב שהספרות שלו נגמרות 005? מיספה' יוקרתית? מכדורגל? ממותגים? מזמרים? מצ'ונט בליל שיש? אם תזלזל ותאמר לילד "עזוב אותך שטויות" אם תכבה אותו, הוא ירגיש אבא לא איתי! יש בתוכנו פחד מוטעה כאילו אם נחיה עם הילד שלנו בהתלבנות שלו על עוה"ז הוא ישתכנע לרגע שהערכים הוסטו מהמקור! שטויות! הילד יודע טוב מאוד מה אתה חושב על פרט ופרט! {לפעמים יותר טוב ממך}

ילד לא יכול להיות יתום! ילד צריך אבא שיהיה איתו! לא לידו! לא נגדו!

האם זה לא ברור שהעצות והחינוך הכי טוב שיחיא סינאר יתן לילד יהודי, זה לא יכנס לילד?

למה? כי אי אפשר לקבל מוסר ותוכחה ממישהו שהוא לא בצד שלך! תבין! כל עוד אתה מזלזל ברצונות של הילד, אתה לא בצד שלו!

מה, אז מה שהוא יבקש אני יתן לו??

ממש לא! אל תביא לו כלום!!!

אבל תיהיה בצד שלו! תיהיה מאוכזב מזה שאתה לא יכול להביא לו את מה שהוא רוצה!

לא!! אל "תגיד" שאתה מאוכזב!! "תיהיה" מאוכזב!!

ילד, כלומר הילד "שלי", וכן הילד "שבי", שהוא שואל שאלה שהוא מביע משאלה צריך לענות לו בשפה שלו, אחרת הוא לא יבין!

לפעמים הוא רק צריך שנקשיב לשאלה, לפעמים הוא צריך להגיד את השאלה! הוא לא מחפש שתענה!

יש פסוק ישעיהו פרק מט י"ד

וְתֹאמַר צִיּוֹן עֲזַבְנִי יְקֹוֹק וְאֵלֵי שְׁכַחְנִי : פְּסוּק אַחַר כֵּךְ : הַתְּשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה מִרְחֹם בְּרִבְטָנָה גַם־אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה וְאֵנֹכִי לֹא אֶשְׁכַּח : מִשֶּׁהוּ לֹא בְּרוּר לִי , אֲנִי הֵייתִי כוֹתֵב רַק אֶת הַפְּסוּק הַשֵּׁנִי , מִה זֶה הַפְּסוּק הָרִאשׁוֹן ? וְכִי יֵשׁ הוֹי"א בְּעוֹלָם שֶׁהֵשֵׁם עֲזַב אֶת צִיּוֹן ?

אלא הפשט הוא כזה פסוק הראשון זה ביטוי של הילד! מה ילד מרגיש! אחרי שהילד מבטא את כאבו! ורק אחרי! אפשר לגשת לשכל ולשמוע ממנו את האמת! תזכור! רק אחרי! רק אחרי שהילד הוציא את כאבו, רק אז, אפשר לשמוע מה אומר המבוגר, מה אומר האבא! אחרת הנפש לא תקבל את דברי המבוגר! אה, יש עוד דרך שהנפש תקבל את דברי המבוגר בלי שהילד ישמיע אותו קולו! להרוג את הילד! אבל תיקח בחשבון שלהרוג את הילד זה להרוג את החיות ואת הרצון! זה לחיות כמו רובוט! זה לחיות כמו בינה מלאכותית!

עכשיו אולי נבין למה גדו"י אומרים לא להתכווח איתם על שאלת הגיוס. זה שאלה שבאה מהילד שבאדם! ולפעמים גם הילד שלנו שואל שאלות כאלו. זה לא שאלה שעונים עליה עם סיבוב אגודל! זה לא שאלה של ויכוח! לכן אם יבוא אליך חילוני וישאלך את שאלת המיליון דולר תגיד לו שאתה עונה רק על שאלות בסוגיא של מיטב. אבל לא בסוגיא של מיט"ב

כואב המציאות הזו שהמריבה הזו היא לא בין ישמעל לישראל, אלא בין ישראל לישראל. ומי שיש לו נפש ישראלית זה כואב לו.

המעונוינים להשיג את העלון אפשר להשיגו בעמדות קול הלשון נקודת הפצה בני ברק ליד חנות פוטו ציון ברחוב רבי עקיבא בתחנת העלונים.